

Sygn. akt VIII C 337/13

POSTANOWIENIE

Dnia: 18 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Małgorzata Kontrym**

Protokolant: **st. sekr. sąd. Monika Łukiańczyk**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lipca 2013 r.

w sprawie z powództwa: R. S.

przeciwko: B. K.

o zapłatę

postanawia:

I. umorzyć postępowanie;

II. zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 617 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 31 sierpnia 2012 r. do Sądu Rejonowego w Lublinie powód R. S., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej B. K. kwoty 4.920 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 10 września 2011 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Uzasadniając treść podniesionych żądań wskazał, iż w dniu 4 sierpnia 2011 r. zawarł z pozwaną umowę pośrednictwa w sprzedaży nieruchomości położonej w S., na podstawie której pozwana zobowiązała się do zapłaty na jego rzecz wynagrodzenia w wysokości 4.920 zł. Pozwana nie wywiązała się ze zobowiązania.

W dniu 29 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Lublinie, VI Wydział Cywilny wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwana skutecznie wniosła sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia.

W sprzeciwie pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości, wnosząc jednocześnie o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Podniosła, iż powodowi nie przysługuje wynagrodzenie z tytułu zawartej umowy, gdyż nie doprowadził on ani do zawarcia umowy przedwstępnej ani przyrzeczonej, a nadto nabywca nieruchomości nie został wskazany przez niego.

W piśmie procesowym z dnia 21 czerwca 2013 r. powód wniósł o zniesienie wyznaczonego terminu posiedzenia Sądu oraz wezwanie powoda w trybie art. 505³⁷ k.p.c. do usunięcia braków formalnych pozwu.

Na rozprawie w dniu 18 lipca 2013 r. Przewodniczący zarządził zwrot pisma powoda z dnia 21 czerwca 2013 r. wobec braku dowodu doręczenia tegoż pisma pełnomocnikowi strony przeciwnej, zaś pełnomocnik powoda oświadczył, iż cofa pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. W razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody (§ 3).

W niniejszej sprawie cofnięcie pozwu nastąpiło wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, w związku z czym zgoda pozwanej nie była wymagana.

Art. 355 § 1 k.p.c. z kolei stanowi, iż sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Uwzględniając powyższe oraz fakt, iż z okoliczności sprawy nie wynika, ażeby cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.) Sąd, w oparciu o powołane przepisy, postanowił jak w pkt I sentencji.

Orzeczenie zawarte w pkt II sentencji znajduje podstawę w art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Pozwana poniosła koszty zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w łącznej kwocie 617 zł, dlatego też Sąd zasądził na jej rzecz taką kwotę.

Wskazać należy, iż Sąd w tożsamy sposób orzekłby o kosztach postępowania, gdyby umorzenie postępowania nastąpiło wskutek nieusunięcia przez powoda braków formalnych pozwu. Również bowiem w tej sytuacji powód zostałby uznany za przegrywającego proces, a mając na uwadze, iż pozwana wnosząc sprzeciw reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, to była tym samym uprawniona do żądania zwrotu rzeczywiście poniesionych kosztów postępowania w postaci wynagrodzenia pełnomocnika oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Sąd nie podzielił poglądu wyrażonego przez powoda jakoby umorzenie postępowania wskutek nieuzupełnienia braków pozwu wniesionego uprzednio w epu powodowało po stronie przeciwnej utratę prawa do żądania poniesionych już kosztów postępowania. Zwrócić należy uwagę na to, że zaangażowanie profesjonalnego pełnomocnika przez pozwaną było prostą konsekwencją wytoczenia przeciwko niej powództwa a rezygnacja z kontynuowania procesu to wynik analizy argumentów podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Nie ma, zdaniem Sądu, żadnych racjonalnych powodów ku temu by kosztami tymi obciążać pozwaną w takiej sytuacji.

Z tych też względów Sąd orzekł jak w pkt II sentencji postanowienia.

Na koniec można zwrócić również uwagę i na to, że w niniejszym przypadku doszło ostatecznie do doręczenia pozwanej odpisu pozwu wobec czego powód nie byłby już wzywany do ponownego jego wniesienia na urzędowym formularzu, stosownie do przepisu art. 505³⁷ kpc. Jedynym brakiem, którego uzupełnienie mogłoby ewentualnie dotyczyć, był brak pełnomocnictwa procesowego udzielonego przez powoda profesjonalnemu pełnomocnikowi. Jednakże brak ten, wskutek własnej inicjatywy powoda, został uzupełniony co musiało skutkować zarządzeniem o wyznaczeniu terminu rozprawy. Skoro do tego doszło, to pełnomocnik powoda winien był doręczyć pismo procesowe z dnia 21.06.2013 roku także i pełnomocnikowi pozwanej a do akt złożyć dowód jego nadania.